

بررسی اجمالی آزمایش HIV :

آزمایش ویروس نقص ایمنی انسانی (HIV) برای تعیین اینکه آیا HIV دارید یا خیر استفاده می شود. برخی از افرادی که در معرض بالاترین خطر ابتلا به HIV هستند، معمولاً به این دلیل که متوجه نمی شوند که در معرض خطر هستند، آزمایش نشده اند. برخی دیگر از انجام آزمایش اجتناب می کنند زیرا نگران احتمال مثبت شدن نتیجه آزمایش هستند.

با این حال، آزمایش توصیه می شود زیرا درمان HIV بسیار مؤثر است و تشخیص زودهنگام می تواند شانس شما را برای زندگی طولانی تر و سالم تر شدن افزایش دهد. علاوه بر این، در صورت انجام اقدامات احتیاطی، آگاهی از وضعیت HIV می تواند خطر انتقال HIV به دیگران را تا حد زیادی کاهش دهد.

HIV چیست؟

HIV ویروسی است که سیستم ایمنی بدن شما را ضعیف می کند و مبارزه با عفونت ها و برخی سرطان ها را دشوار می کند. افرادی که HIV دارند ممکن است هیچ علامت یا نشانه ای از بیماری خود نداشته باشند، اما همچنان می توانند عفونت را از طریق تماس جنسی یا قرار گرفتن در معرض سوزن های آلوده به دیگران منتقل کنند. اگر HIV درمان نشود، در نهایت بسیار بیمار خواهید شد و ممکن است بمیرید. مرحله پیشرفته عفونت HIV ایدز (سندرم نقص ایمنی اکتسابی) نامیده می شود.

عوامل خطر برای عفونت HIV

تقریباً تمام عفونت های HIV از طریق تماس جنسی یا قرار گرفتن در معرض سوزن های آلوده به دست می آیند.

شما در معرض افزایش خطر ابتلا به HIV از طریق رابطه جنسی هستید اگر:

● بیماری مقاربتی داشتید

● یک شریک جنسی مبتلا به HIV داشتید

● قربانی تجاوز جنسی شده اید

● شریک جنسی شما با مرد دیگری رابطه مقعدی محافظت نشده داشته است

● رابطه جنسی محافظت نشده با چندین شریک جنسی داشته است.

● مبادله جنسی با پول یا مواد مخدر یا داشتن شریک جنسی که انجام می دهند.

شما در معرض خطر قرار گرفتن در معرض HIV از طریق سوزن های آلوده هستید اگر موارد زیر را دارید:

● داروهای تزریقی با سوزن مشترک

● به طور تصادفی با یک سوزن یا جسم نوک تیز در یک مرکز درمانی درگیر شوید

برخی از افرادی که HIV دارند آزمایش نشده اند زیرا خود را در معرض خطر عفونت نمی دانند

بعد از اتمام مصرف داروها چه اتفاقی می افتد؟

پزشک یا پرستار مجدداً از شما آزمایش می کند تا ببیند آیا به HIV آلوده شده اید یا خیر. این آزمایشات بسته به اینکه از چه آزمایشی استفاده می کنند، ۲ یا ۳ بار پس از مواجهه شما انجام می شود.

بسیار مهم است که تمام داروهای تجویز شده توسط پزشک را مصرف کنید. با این حال، حتی اگر تمام داروهای خود را به درستی مصرف کنید، هیچ تضمینی وجود ندارد که آلوده نشوید. داروها شانس شما را افزایش می دهند، اما همیشه از HIV جلوگیری نمی کنند. به همین دلیل است که در وهله اول بهتر است از سوزن مشترک یا رابطه جنسی محافظت نشده خودداری کنید.

در هفته‌های پس از قرار گرفتن در معرض این ویروس، علائم عفونت HIV ظاهر می‌شود، مانند :

● تب

● غدد متورم

● گلودرد

● زخم در دهان، آلت تناسلی، مقعد یا واژن

● درد عضلانی و مفاصل

● اسهال

● سردرد

● تهوع یا استفراغ

● کاهش وزن

این علائم معمولاً ۲ تا ۴ هفته پس از مواجهه با شما رخ می دهد. اگر متوجه علائمی شدید که شما را نگران می کند، با پزشک یا پرستار خود تماس بگیرید.

دیگر چه اقداماتی می توانم انجام دهم؟

تا زمانی که مطمئن شوید که آیا HIV دارید یا خیر، حتماً از کاندوم در حین رابطه جنسی استفاده کنید. یا از رابطه جنسی خودداری کنید. از اهدای خون، اسپرم یا هر بافتی خودداری کنید. در غیر این صورت، اگر به اچ آی وی مبتلا شده باشید، می توانید شخص دیگری را آلوده کنید.

چقدر احتمال دارد که به HIV مبتلا شوم؟ - این به چیزهای زیادی بستگی دارد، مانند:

● چگونه در معرض قرار گرفتید ، برخی از راه‌های قرار گرفتن در معرض خطر بیشتری نسبت به دیگران دارند. به عنوان مثال، اگرچه امکان ابتلا به HIV از طریق رابطه جنسی دهانی وجود دارد، اما غیرعادی است. از طرف دیگر، رابطه مقعدی محافظت نشده بسیار خطرناک و خطرناکتر از رابطه جنسی واژینال است. استفاده از سوزن های مشترک در صورت استفاده از مواد مخدر نیز بسیار خطرناک است.

● اگر زخم یا بریدگی در قسمتی از بدن خود داشته باشید که در معرض آن قرار گرفته است - افرادی که زخم یا زخم باز دارند احتمال ابتلا به عفونت بیشتر است. به عنوان مثال، اگر زخم های تبخال در اندام تناسلی خود دارید، خطر ابتلا به HIV در شما افزایش می یابد.

● اینکه آیا مایعات بدنی که در معرض آنها قرار گرفته‌اید از سوی فردی است که داروهای اچ‌آی‌وی مصرف می‌کند ، اگر فرد مبتلا به اچ‌آی‌وی است، اما تحت درمان است و داروهای او مؤثر هستند، خطر شما بسیار کم خواهد بود. اگر فرد مبتلا به اچ‌آی‌وی باشد و ویروس زیادی در خون خود داشته باشد، خطر ابتلا به HIV در شما افزایش می‌یابد.

پزشک یا پرستار چه خواهد کرد؟

ابتداء، پزشک یا پرستار احتمالاً از شما برای HIV آزمایش می‌کند. این به آنها می‌گوید که آیا قبلاً به ویروس آلوده شده اید یا خیر. (چند هفته طول می‌کشد تا ویروس در خون شما ظاهر شود و آزمایش مثبت شود.) اگر قبلاً HIV دارید، برای شما مهم است که به پزشک مراجعه کنید تا بتوانید داروهای مناسب را شروع کنید.

اگر آزمایش منفی باشد، شما و پزشک یا پرستارتان باید تصمیم بگیرید که آیا داروهای HIV برای شما مناسب هستند یا خیر، بر اساس احتمال ابتلای شما به این بیماری، و احساس شما در مورد خطرات و مزایای مصرف داروها.

اگر شما و پزشک یا پرستارتان تصمیم بگیرید که باید داروهایی برای جلوگیری از عفونت HIV مصرف کنید، آنها معمولاً ۳ داروی مختلف را تجویز می‌کنند. گاهی اوقات، داروها در یک قرص ترکیب می‌شوند. باید هر چه زودتر شروع کنید و به مدت یک ماه مصرف کنید.

اگر فردی که شما را در معرض تماس قرار داده است نمی‌داند که آیا HIV دارد یا خیر، و مایل به انجام آزمایش است، ممکن است پزشک یا پرستار شما نیز او را آزمایش کند. اگر آنها بتوانند فوراً فرد را آزمایش کنند و آزمایش منفی باشد، دیگر نیازی به مصرف داروهای HIV نخواهید داشت. با این حال، گاهی اوقات این امکان پذیر نیست. اگر قبلاً داروها را شروع کرده اید، اگر بعداً متوجه شدید که فردی که شما را در معرض شما قرار داده HIV ندارد، می‌توانید آنها را متوقف کنید.

پزشک شما همچنین ممکن است انواع دیگر عفونت‌هایی را که می‌توانید از طریق رابطه جنسی یا سوزن‌های مشترک به آن مبتلا شوید، آزمایش یا درمان کند.

چگونه می‌توان HIV را از فردی که آلوده است دریافت کرد؟

محتمل‌ترین راه برای ابتلا به اچ‌آی‌وی از شخصی این است که:

با آنها رابطه جنسی مقعدی یا واژینال محافظت نشده داشته باشید

استفاده از سوزن مشترک (مثلاً برای تزریق مواد مخدر)

اگر خون یا سایر مایعات بدن در واژن، مقعد یا داخل نوک آلت تناسلی خود دریافت کنید، ممکن است دچار عفونت شوید. همچنین اگر خون یا مایعات HIV به چشم یا دهان شما وارد شود، ممکن است آلوده شوید، اما این خطر کمتری دارد. خیلی بعید است که شما فقط با خون یا سایر مایعات بدن روی پوست خود به HIV مبتلا شوید.

مایعات بدن که خطرناک‌ترین هستند شامل خون و مایعاتی است که از آلت تناسلی، واژن و مقعد در حین رابطه جنسی خارج میشوند. سایر مایعات بدن تا زمانی که با خون مخلوط نشده باشند، خطر کمتری دارند. این شامل ادرار، بزاق، عرق و اشک است.

آیا می‌توانم حتی پس از قرار گرفتن در معرض ویروس، شانس ابتلا به HIV را کاهش دهم؟ - در برخی موارد بله. درمان‌هایی وجود دارد که می‌تواند خطر ابتلا به HIV را کاهش دهد. پزشکان این روش را "پیشگیری پس از مواجهه" یا "PEP" می‌نامند. اما برای اینکه خطر شما را کاهش دهد، باید ظرف ۳ روز پس از قرار گرفتن در معرض ویروس، درمان را شروع کنید.

اگر فکر می‌کنید در معرض HIV قرار گرفته اید، فوراً به پزشک یا پرستار خود مراجعه کنید. آنها می‌توانند بهترین توصیه‌ها را در مورد اینکه پس از قرار گرفتن در معرض قرار گرفتن در معرض چه کاری انجام دهید، به شما ارائه دهند. اگرچه خطر ابتلا به اچ‌آی‌وی پس از ۱ مواجهه اغلب بسیار کم است، همیشه بهتر است در مورد خطر ابتلا به HIV با پزشک یا پرستار خود صحبت کنید. سعی نکنید ریسک خود را به تنهایی کشف کنید.

مهم است بدانید که داروهای پیشگیری از اچ‌آی‌وی پس از قرار گرفتن در معرض برای افرادی که در معرض خطر قرار گرفتن مکرر در معرض خطر قرار می‌گیرند، در نظر گرفته نشده است. به عبارت دیگر، اگر هنگام استفاده از مواد مخدر اغلب رابطه جنسی محافظت نشده دارید یا از سوزن‌های مشترک استفاده می‌کنید، این درمان‌ها توصیه نمی‌شود. در عوض، ممکن است بتوانید داروهای HIV را در یک برنامه منظم برای کاهش خطر ابتلا به HIV

مصرف کنید. پزشکان به این "پیشگیری قبل از مواجهه" یا "PrEP" می گویند. اگر این کار را انجام می دهید، بسیار مهم است که همیشه به یاد داشته باشید که داروها را مصرف کنید و به طور منظم به پزشک خود مراجعه کنید. از پزشک خود بپرسید که آیا این نوع درمان درست است یا خیر.

مرجع:uptodate2023